

Hvem kan være til stede når møtet er lukket?

Kommunal Rapport 21.10.2019

Noen innbyggere var til stede under et lukket møte. Er det lov?

Det er bare de folkevalgte, samt tilsatte som har ansvar for den eller de sakene som skal behandles som kan være i rommet når møtet er lukket, forklarer Jan Fridthjof Bernt.

SPØRSMÅL: Et folkevalgt organ besluttet å lukke møtet. Det er ikke spesifisert nærmere hvilket av alternativene som er brukt i [kommunelovens § 31](#). I det lukkede møtet fikk flere innbyggere være til stede og redegjøre for sitt syn på tilsatte i en kommunal virksomhet og det som etter innbyggernes syn var kritikkverdig kommunalt tjenestenivå. De tilsatte, tillitsvalgte og ledelsen i denne kommunale virksomheten fikk ikke være til stede i det lukkede møtet. Var dette en lovlig fremgangsmåte?

SVAR: Første spørsmål er om det var adgang til å lukke dette møtet. Det ble altså ikke oppgitt noen presis hjemmel for dette, men det synes om tema var kritikk av tjenestenivå og tilsatte. Dette er ikke i seg selv tilstrekkelig grunn til å lukke møtet, det måtte i tilfelle være fordi det kunne komme fram opplysninger som enten var taushetspliktbelagt (§ 31 nr. 2), eller der hensynet til personvern tilsa det. Etter det som er opplyst, kan det se ut som om ikke noen av disse alternativene var aktuelle, i og med at det opplyses at flere innbyggere fikk være til stede under hele denne seansen. De som var gjenstand for kritikken, de tilsatte i kommunen, ble derimot lukket ute.

Neste spørsmål blir så hvem som i tilfelle møtet kunne lukkes hadde adgang til å være til stede i dette. Svaret på det er at bare de folkevalgte, samt tilsatte som har ansvar for den eller de sakene som skal behandles, kan være i rommet når møtet er lukket. Innbygger i kommunen kan ikke gis adgang til et lukket møte, heller ikke om de har partsinteresser i saken eller på annen måte er knyttet til den. Som ledd i saksbehandlingen kan enkeltpersoner gis adgang til å gi en muntlig presentasjon av sitt syn på en sak, men da må de bare være til stede akkurat når det skjer, og forlate møterommet når de er ferdig.

En saksbehandling med utgangspunkt i en muntlig presentasjon fra en borger i et møte, vil imidlertid sjelden være forsvarlig som grunnlag for organets saksbehandling. Det vil da være vanskelig å sjekke troverdighet og riktighet av det som fremføres. Dette vil kunne være en alvorlig svikt i saksbehandlingen, særlig hvis det skal treffes vedtak i saken i samme møte, men også ellers der slike innlegg som ikke blir nedtegnet og lagt ved saken, kan danne utgangspunktet for den videre saksgang.

Dette fører oss så over i det tredje spørsmålet: Det kan i alle fall ikke være forsvarlig at et folkevalgt organ mottar muntlige klager på tjenestenivå og saksbehandlere, uten at de som er ansvarlig for dette, får være til stede og høre hva som blir sagt, slik at de har mulighet til å ta til motmæle.

Grunnlaget for offentlige organers myndighetsutøving må være skriftlig dokumentert, for å gi mulighet for både innsigelser og kvalitetskontroll under avgjørelsesprosessen, og for etterkontroll og oppfølging.

Slik som denne saken er referert, fremtrer dette ikke som forsvarlig – og lovlig – saksbehandling.